

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/36/2022
Identifikačné číslo spisu:	6114200090
Dátum vydania rozhodnutia:	20.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6114200090.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v spore žalobcu RSDr. J. K., narodeného XX. B. XXXX, trvale bytom E. T. č. XX/XXX, E., proti žalovanej PhDr. A. M., narodenej X. S. XXXX, trvale bytom G. č. XXXX/X, I., zastúpenej spoločnosťou mzlegal s.r.o., so sídlom Zámocká č. 7013/36, Bratislava, IČO: 36 861 529, o zaplatenie 100.000 € s príslušenstvom, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoZm/21/2019-140 z 28. januára 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoZm/21/2019-140 z 28. januára 2021 vo výroku II. a III. a rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/175/2015-100 z 11. marca 2019 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoZm/21/2019-140 z 28. januára 2021 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 3CbZm/175/2015-100 z 11. marca 2019 v spojení s výrokom I. rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoZm/21/2019-140 z 28. januára 2021 o oprave nesprávneho dátumu rozhodnutia súdu prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 100.000,- € so 6% ročným úrokom zo sumy 100.000,- € od 6. januára 2011 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Samostatným výrokom rozhodol, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania.

2 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že 1. decembra 2010 bola vystavená zmenka s doložkou, bez protestu, z ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi k 5. januáru 2011 zmenkovú sumu vo výške 100.000,- €. Podľa tvrdenia žalobcu, predmetná zmenka bola žalovanou vystavená po vzájomnej ústnej dohode za služby, ktoré pre ňu žalobca vykonal. Jednalo sa o zabezpečenie investorov, ktorí žalovanej poskytli rôzne finančné prostriedky a ručili nehnuteľnosťami, pričom žalovaná vystavila zmenku dobrovoľne, v neprítomnosti žalobcu. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmenka obsahovala všetky náležitosti predpísané v čl. I. §

75 zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. (ďalej aj ako „zmenkový zákon“) pre vlastnú zmenku. Predložením prvopisu zmenky mal súd žalobcove práva vyplývajúce zo zmenky za preukázané. Mal za to, že v konaní nebolo tiež preukázané, že by žalovaná z dôvodov uvedených vo vyjadrení k žalobe nemala povinnosť tento záväzok plniť. Námitku žalovanej, že nesúhlasí so žalobou nepovažoval za účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu v zmysle ust. § 151 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“). O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Za úspešného v konaní označil žalobcu, avšak pretože žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

3 Na základe odvolania žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 4CoZm/21/2019-140 z 28. januára 2021 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Samostatným výrokom opravil nesprávny dátum vydania rozhodnutia v odvolaní napadnutom rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/175/2015-100 z 11. marca 2019.

4 Krajský súd v Bratislave prejednal vec podľa ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave a webovej stránke súdu. Výrokom I. rozsudku odvolací súd opravil chybu v písaní v odvolaní napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, pričom sa jednalo o chybu spočívajúcu v nesprávne uvedenom dátume vydania rozhodnutia.

5 Odvolací súd ďalej v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil ako v rovine skutkových zistení, ktoré zodpovedajú vykonanému dokazovaniu, tak aj v rovine právneho posúdenia, a preto nevidel dôvod odchyliť sa od správnych záverov a úvah súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že jedinou argumentáciou žalovanej v prvoinstančnom konaní bolo, že nesúhlasí so žalobou (návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu) a žiada ho zamietnuť s tým, že podrobnejšie sa vyjadrí s osobou znalou práva. Ďalšie vyjadrenie k žalobe žalovaná nepodala. Rovnako ako súd prvej inštancie, i odvolací súd považoval v konaní za nesporné, že žalovaná vystavila vlastnú zmenku v prospech žalobcu dňa 1. decembra 2010 na sumu 100.000,- € a v konaní pred súdom prvej inštancie bola (s výnimkou vyjadrenia nesúhlasu s podaným návrhom žalobcu) pasívna. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že sa z pojednávania Okresného súdu Bratislava V nariadeného na deň 11. marec 2019 riadne ospravedlnila, a to formou emailu dňa 9. februára 2019, odvolací súd poznamenal, že žalovaná svoje tvrdenie nepreukázala a námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Konštatoval, že nakoľko súdu prvej inštancie nebolo doručené žiadne ospravedlnenie strán sporu z pojednávania konaného dňa 11. marca 2019, považoval postup súdu prvej inštancie za súladný s § 180 CSP, keď pojednával v ich neprítomnosti.

6 Odvolací súd ďalej vyslovil názor, že žalovaná pred súdom prvej inštancie neuviedla vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach tvrdených žalobcom (ako to vyžaduje § 151 ods. 2 CSP) a nepredložila žiadne dôkazy. Súd prvej inštancie preto správne uviedol, že námietku žalovanej, že nesúhlasí s návrhom, nemožno považovať za účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu v zmysle § 151 ods. 2 CSP. K tvrdeniam žalovanej, uvedeným v odvolaní, odvolací súd uviedol, že tieto skutočnosti mala žalovaná uviesť a predovšetkým riadne preukázať pred súdom prvej inštancie, kde mala na to možnosť v priebehu celého konania. Žalovaná uvedené tvrdenia navyše nepreukázala ani v odvolacom konaní. Keďže civilný sporový proces je ovládaný prejednávacou zásadou a strana, ktorá určitú skutočnosť tvrdí, má dôkaznú povinnosť, je zjavné, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení uvedených v odvolaní. Navyše, dané tvrdenia žalovaná použila až v odvolacom konaní, čo s poukazom na § 366 CSP znemožnilo odvolaciemu súdu na ne prihliadať a zohľadniť ich pri rozhodovaní, pretože odvolacia argumentácia nepredstavovala prípustné novoty v odvolacom konaní v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalovaná v odvolaní žiadne okolnosti, pre ktoré by nemohla uplatniť svoju procesnú obranu v konaní pred súdom prvej inštancie,

neuviedla a odvolací súd ich nezistil ani vlastnou činnosťou.

7 O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a s poukazom na úspech žalobcu v odvolacom konaní s tým, že o výške náhrady trov rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie za aplikácie ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

8 Proti časti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovoláním napadnutý rozsudok vo výroku II. a III. žiadala zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uviedla, že nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, resp. bolo jej znemožnené uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo je dôvodom na podanie dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP. Dovolací dôvod vymedzila konkretizáciou spôsobu nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý spočíval v tom, že súd žalovanej, resp. právneho zástupcovi žalovanej nedoručil riadne a včas predvolanie na súdne pojednávanie konané dňa 11. marca 2019, na ktorom pojednávaní vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 3CbZm/175/2015-100.

9 Z vyjadrenia žalobcu k dovolaniu žalovanej vyplýva, že žalobca sa plne stotožňuje s odôvodnením dovoláním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu a ním potvrdeného rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré považuje za správne. Domnieva sa, že žalovaná podala dovolanie v snahe obísť povinnosť zaplatiť predmetnú zmenkovú sumu s príslušenstvom, hoci zmenku v prospech žalobcu vystavila bez nátlaku a v dobrej viere oboch sporových strán.

10 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenej v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

11 Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

12 Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

13 Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14 Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

15 Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v

případe, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

16 Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý zároveň znamená aj porušenie procesných práv, garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu, znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia. Za vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP sa teda považuje aj to, keď odvolací súd ako i súd prvej inštancie v predmetnej veci opomenul konať s právnym zástupcom žalovanej, hoci obsahom elektronického súdneho spisu bola doložená plná moc udelená žalovanou advokátskemu spoločenstvu mzlegal s.r.o. na jej zastupovanie v danej veci (v prvoinštančnom ako i odvolacom, resp. dovolacom konaní).

17 Podľa ust. § 89 ods. 1 CSP, strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

18 Podľa ust. § 92 ods. 1, 2 CSP, zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomne splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony. Splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

19 Podľa ust. § 110 ods. 1 veta prvá a druhá CSP, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci.

20 Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaná bola už počas konania pred súdom prvej inštancie zastúpená advokátskym spoločenstvom mzlegal s.r.o., so sídlom Zámocká č. 7013/36, Bratislava, IČO: 36 861 529. Plná moc na zastupovanie v predmetnej veci bola danej spoločnosti zo strany žalovanej udelená dňa 8. februára 2018 a vzťahovala sa na všetky právne úkony spojené so zastupovaním v tomto spore, vrátane úkonov v konaniach o opravných prostriedkoch, t.j. v konaní pred odvolacím, prípadne i dovolacím súdom. Dané procesné plnomocnenstvo bolo súdu prvej inštancie doručené prostredníctvom elektronických prostriedkov dňa 8. februára 2018. Podanie bolo platne autorizované v zmysle príslušných ustanovení zákona o e-Governmente JUDr. Miroslavom Zobokom, advokátom a konateľom spoločnosti mzlegal s.r.o. a od okamihu doručenia tvorilo súčasť elektronického súdneho spisu. Dovolací súd s poukazom na uvedené konštatuje, že existencia vzťahu právneho zastúpenia žalovanej ešte v čase pred pojednávaním konaným na súde prvej inštancie dňa 11. marca 2019, na ktorom súd v neprítomnosti sporových strán meritórne rozhodol, je nesporná. Z úradného záznamu Okresného súdu Bratislava V z 21. mája 2021 (založeného v súdnom spise na č. l. 156) vyplýva, že žalovanou predložená plná moc na jej zastupovanie v predmetnom konaní z 8. februára 2018 bola od doručenia nedopatrením obsahom len elektronického súdneho spisu a do času vyhotovenia úradného záznamu nebola ako dokument elektronického súdneho spisu vyhotovená v listinnej podobe a založená do príslušného súdneho spisu. Súd prvej inštancie tak vykonal a plnú moc v listinnej podobe do súdneho spisu založil až dňa 21. mája 2021. V dôsledku uvedeného, súd prvej inštancie do toho času na žalovanú v spore nesprávne nahliadal ako na subjekt bez právneho zastúpenia, čo znamená, že pri jednotlivých procesných úkonoch, ktoré vykonal, opomenul konať s jej splnomocneným právnym zástupcom. Rovnako postupoval i odvolací súd, keď v priebehu celého odvolacieho konania konal nesprávne priamo so žalovanou a hľadel na ňu ako na subjekt bez právneho zastúpenia, namiesto toho, aby konal s právnym zástupcom, ktorého žalovaná na jej zastupovanie v predmetnom spore riadne splnomocnila ešte v priebehu prvoinštančného konania.

21 Z obsahu súdneho spisu je tiež zrejmé, že súd prvej inštancie doručil predvolanie na termín pojednávania, ktoré sa konalo dňa 11. marca 2019 priamo žalovanej. Predvolanie na termín pojednávania bolo žalovanej doručované ako listinný rovnopis, pričom z elektronickej doručky založenej v súdnom

spise na č. l. 98 vyplýva, že správa bola žalovanej doručená dňa 7. februára 2019. Okresný súd Bratislava V následne na pojednávaní konal v neprítomnosti sporových strán a vo veci meritorne rozhodol. Žalovaná v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie namietla správnosť postupu súdu prvej inštancie, keď vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti sporových strán, dôvodiac tým, že svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne a včas ospravedlnila formou emailu dňa 9. februára 2019, keďže sa pojednávania nemohla zúčastniť z dôvodu pracovných povinností (pracovala v Nemecku ako opatrovatelka). Dovolací súd nad rámec dovolacieho prieskumu k opodstatnenosti odvolacej námietky poznamenáva, že v súdom spise, ani v elektronickom súdom spise sa nenachádza žiadny dokument preukazujúci tvrdenie žalovanej o riadnom ospravedlnení sa z pojednávania. Súd prvej inštancie rozsudok č. k. 3CbZm/175/2015-100 z 11. marca 2019, v spojení s výrokom I. rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoZm/21/2019-140 z 28. januára 2021 o oprave nesprávneho dátumu rozhodnutia súdu prvej inštancie zo dňa 18. novembra 2014, doručoval do vlastných rúk priamo žalovanej. Rozsudok bol žalovanej doručený ako listinný rovnopis dňa 21. marca 2019, čo vyplýva z elektronickej doručenky založenej na č. l. 106 spisu. Rovnako rozsudok Krajského súdu Bratislava č. k. 4CoZm/21/2019-140 z 28. januára 2021 odvolací súd doručil priamo žalovanej do vlastných rúk ako listinný rovnopis dňa 17. marca 2021, o čom svedčí elektronická doručenka založená v súdom spise.

2.2 Zo zákonnej úpravy doručovania obsiahnutej v danom čase v aktuálne platnej procesnej úprave jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie ako i odvolací súd boli povinní vyššie uvedené rozhodnutia aj predvolanie na termín doručiť právnomu zástupcovi žalovanej. Doručenie rozsudkov Okresného súdu Bratislava V i Krajského súdu v Bratislave, uznesenia Krajského súdu v Bratislave o trovách odvolacieho konania, ako i predvolania Okresného súdu Bratislava V na termín pojednávania priamo žalovanej nemožno považovať za správne a účinné. V danej súvislosti dovolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 454/2022 z 27. októbra 2022, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 190/2009 z 30. júna 2010, kde najvyšší súd okrem iného konštatoval, že „Právna úprava doručovania v občianskom súdom konaní plní veľmi významnú funkciu. Súd totiž môže konať a rozhodovať len vtedy, ak má riadne preukázané, že účastníci dostali všetky písomnosti, ktorých prijatie a znalosť je predpokladom ďalšieho postupu v konaní, použitia opravného prostriedku, prostriedkov procesnej obrany a ochrany a ďalších úkonov, ktoré je prípustné urobiť len v zákone alebo súdom ustanovenej lehote. Obzvlášť doručovanie súdnych rozhodnutí vo veci samej je nevyhnutným predpokladom právoplatného skončenia veci, prípadne i vykonateľnosti súdneho rozhodnutia (ak je rozhodnutie vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť). Doručovanie ovplyvňuje skúmanie procesných podmienok základného konania, odvolacieho konania, ako aj konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch. Právna úprava doručovania preto plne rešpektuje záujmy účastníkov konania a nevyhnutnosť ich úplného a účinného informovania prostredníctvom tohto procesnoprávneho úkonu. Ak nebola písomnosť doručená správne, podľa predpisov upravujúcich tento úkon, má to priamo za následok vadnosť, nezákonnosť doručenia, s ktorou vadou sú spojené závažné procesnoprávne účinky; ak došlo k vadnému doručeniu rozhodnutia alebo ho súd vôbec opomenul doručiť, nemôže rozhodnutie nadobudnúť právoplatnosť.“ Ústavný súd Slovenskej republiky k uvedenému doplnil, že po zmene právnej úpravy doručovanie v civilnom sporovom konaní upravujú ustanovenia siedmej hlavy druhého dielu Civilného sporového poriadku. Súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu (§ 105 ods. 1 CSP). Za adresáta je oprávnená písomnosť prijať osoba, ktorá na to bola adresátom písomne splnomocnená alebo poverená (§ 109 ods. 1 CSP). Písomnosť určenú advokátovi, notárovi, súdnemu exekútorovi a patentovému zástupcovi môže prijať aj osoba, ktorá je v pracovnom pomere alebo inom obdobnom pracovnom vzťahu k adresátovi a ten ju poveril prijímaním písomností (§ 109 ods. 2 CSP). Ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi (§ 110 ods. 1 CSP). Do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti; údaje v doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenka je verejnou listinou (§ 111 ods. 1 CSP). Do vlastných rúk sa doručujú písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a písomnosti, pri ktorých to nariadi súd (§

111 ods. 2 CSP). Vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení, ale nesplnenie podmienok konania musí byť preukázané mimo rozumných pochybností. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak je strana zastúpená advokátom, je povinnosťou súdu doručiť rozsudok do vlastných rúk advokátovi strany. Zároveň podľa zákona o e-Governmente je súd povinný doručovať písomnosti advokátovi do elektronickej schránky advokáta, aby bolo doručenie rozsudku účinné. Jedine v prípade, ak je rozhodnutie súdu doručované do elektronickej schránky advokáta, je možné považovať ho za účinne doručené, vrátane následkov spojených s uplynutím úložnej lehoty podľa § 32 ods. 5 písm. b/ zákona o e-Governmente (t. j. doručením rozhodnutia s fikciou doručenia).

23 Vychádzajúc z uvedeného, dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade niet žiadnych pochyb o tom, že predvolanie Okresného súdu Bratislava V na termín pojednávania konaného dňa 11. marca 2019, ďalej rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/175/2015- 100 z 11. marca 2019 v spojení s výrokom I. rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoZm/21/2019-140 z 28. januára 2021 o oprave nesprávneho dátumu rozhodnutia súdu prvej inštancie, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoZm/21/2019-140 z 28. januára 2021 a uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/175/2015-148 z 26. apríla 2021 o trovách odvolacieho konania neboli doručené správne podľa procesnoprávnych predpisov upravujúcich tento úkon, a taká vada má priamo za následok nezákonnosť doručenia a sú s ňou sú spojené závažné procesnoprávne účinky.

24 Nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, akceptoval odvolací súd, ktorý napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd uzaviera, že nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu, spočívajúcim v opomenutí konať s právnym zástupcom žalovanej, ktorého si na zastupovanie v predmetnom konaní zvolila, došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Zistená procesná vada konania (vada zmätočnosti) zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale i jeho dôvodnosť a predstavuje dôvod, pre ktorý dovolací súd musí rozhodnutie zrušiť. Vzhľadom na uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v časti napadnutej dovolaním, ako i ním potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

25 Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd i súd prvej inštancie sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Zohľadniac uvedené súd prvej inštancie svojím procesným postupom odstráni všetky vytýkané nedostatky a vo veci meritórne rozhodne.

26 Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

27 Vzhľadom na zrušenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ako i ním potvrdeného rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (ktoré zakladá prípustnosť a aj dôvodnosť dovolania), dovolací súd sa už ďalej nezaoberal skúmaním prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Neušlo však pozornosti dovolacieho súdu, že dovolateľka daný dovolací dôvod v dovolaní nijakým spôsobom nevymedzila. Nekonkretizovala žiadnu právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená a teda tiež nevysvetlila, akým spôsobom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia tejto právnej otázky.

28 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.